

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Kenneth Kristensen Berth (DF)
Kenneth.Kristensen.Berth@ft.dk
lov@ft.dk

15. juni 2018

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 26. september 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 647 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Kenneth Kristensen Berth (DF).

Spørgsmål nr. BEU 647:

”Er ministeren enig i den betragtning, at når EU’s direktiver gennemføres gennem bekendtgørelser, hvilket størstedelen bliver i Danmark, eftersom Danmark ikke har strenge forvaltningsretlige begrænsninger for muligheden for delegation fra lovgivningsmagten til administrationen, så medfører det en større risiko for overimplementering? Ministeren bedes i svaret oplyse, i procenttal, hvor mange EU-direktiver, der i årene 2011-2017 er implementeret gennem henholdsvis lov, bekendtgørelse eller ved cirkulære?”

Svar:

For så vidt angår første led af spørgerens spørgsmål efterlader EU-reguleringen ofte et råderum for den nationale implementering. For at sikre, at al ny lovgivning tidligt i lovgivningsprocessen bliver screenet for eventuel overimplementering, har regeringen nedsat EU-Implementeringsudvalget.

Ministerierne skal allerede inden udkast til lovforslag *eller* bekendtgørelser sendes i offentlig høring forholde sig til, om EU-reguleringen implementeres på en måde, der medfører unødige byrder eller går videre end minimumsforpligtelserne i EU-reguleringen.

Med EU-Implementeringsudvalgets arbejde mener jeg, at vi bidrager til at reducere risikoen for eventuel overimplementering og unødige byrder i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivningen i dansk ret.

Jeg mener samtidig, at EU-Implementeringsudvalget er et konkret eksempel på, at når vi fra dansk side eventuelt vælger at gå længere end EU-reguleringen foreskriver, skal det være et bevidst valg, der for eksempel kan udspringe af et politisk ønske om at have højere standarder på et givent område.

Jeg kan samtidig henvise til Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet¹, der angiver overordnede retningslinjer for, hvornår regler, herunder regler der implementerer et direktiv, *bør* vedtages ved lov, og hvornår de i stedet *bør* fastsættes ved en bekendtgørelse med hjemmel i lov.

¹ Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet af 15. december 2017, afsnit 2.7.2.

Det fremgår af lov kvalitetsvejledningen, at det på den ene side kan anføres, at overordnede og principielle regler inden for et givent retsområde bør fastlægges af lovgivningsmagten og ikke af forvaltningen, og at der derfor er grænser for, hvor vidtgående en bemyndigelse til administrationen bør være.

På den anden side kan der ofte være vægtige hensyn, der taler for at overlade mere teknisk betonede dele af regelfastsættelsen til administrationen. Herved sikres det bl.a., at der hurtigt og smidigt kan foretages nødvendige løbende ændringer og justeringer i regelgrundlaget.

Det bemærkes i den forbindelse, at store dele af den lovgivning, der vedtages i EU særligt på visse lovgivningsområder netop har karakter af at være meget teknisk betonet, og hvortil der løbende udstedes tekniske ændringsdirektiver, som tillige skal implementeres. For disse tilfælde er det derfor ofte mest hensigtsmæssigt, at denne del af EU-lovgivningen er implementeret ved bekendtgørelse med hjemmel i lov.

For så vidt angår andet led af spørgerens spørgsmål, er der i forbindelse med besvarelsen indhentet bidrag fra samtlige relevante ministerier, der har oplyst, hvordan de i perioden 2011-2017 har implementeret erhvervsrettede direktiver på de enkelte ministerområder.²

Besvarelsen er afgrænset til at opgøre erhvervsrettede ”hoveddirektiver”, det vil sige ikke eventuelle senere ændringer til direktiverne, med en EU-fastsat implementeringsdato i perioden 2011-2017. Hvert ministerium har oplyst, om de identificerede direktiver er implementeret gennem henholdsvis lov, bekendtgørelse, cirkulære eller ved en kombination heraf.

Der tages forbehold for, at opgørelsen er behæftet med en vis usikkerhed, bl.a. da der ikke foreligger en opgørelse over alle direktiver, der er implementeret i national ret på tværs af samtlige ministerier, og at de enkelte ministerier kan have anvendt forskellige metoder i forbindelse med optællingen af relevante direktiver.

På baggrund af oplysninger fra ministerierne, kan det oplyses, at ministerierne har identificeret i alt 98 tilfælde af implementeringer af erhvervsrettede hoveddirektiver med en EU-fastsat implementeringsdato i perioden 2011-2017, heraf er:

- 17 direktivimplementeringer sket gennem love svarende til 17 pct.
- 33 direktivimplementeringer sket ved både love og bekendtgørelser svarende til 34 pct.
- 46 direktivimplementeringer sket ved bekendtgørelser svarende til 47 pct.
- 2 direktivimplementeringer sket gennem love, bekendtgørelser og cirkulærer svarende til 2 pct.

² Det bemærkes, at Miljø- og Fødevarerministeriet ikke har foretaget en konkret vurdering af, hvorvidt direktiverne er erhvervsrettede eller ej.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen